

le za kmete in vasi, plebejci so nesposobni za višje službe, čeprav znajo dva jezika in čeprav pripoznavajo njih vrlino vsak odkritosrčen poštenjak. Tako se dela z našimi sinovi. Ravnatelj te šole moral je priti iz nemške pokrajine, njemu na stran postavili so površ še učitelja, ki je rodom Bavarec torej iz »Rajha« doma. Učenci njegovi ga morajo neki pozdravljati »Heil«!

Še jeden dokaz dobrih (!) src naših ptujskih Nemcev! Okoliški Slovenci razširili smo si pretekle tedne našo lepo okoliško šolo. Nabrala se je med Slovenci posebna svota v namen, naj se okine poslopje spredaj z lepima slikama Slomškega ljubitelja in ljubljence slovenske mladine in Komenskega, ki je bil rododol Ceh ter mnogozasluzen mož glede solstva. Sliki ste res bili čedno zgotovljeni, pod Slomškom vidi se še lep slovenski napis, pod drugo sliko pa nemški rek. — Mi Slovenci smo pač zopet tako pohlevni, da ne bi hoteli žaliti Nemce s samo slovenskimi reki. Ali so nam pa zaradi tega prizanašali?! Čujte vsi daleč okrog! Čeprav ste sliki visoko v prvem nadstropju, pritihotapili so se po noči neki pouličnjaki — kdo pa jih je poslal?, Slovenci gotovo ne! — ter ostudno pomazali obe sliki, posebno pa podobo Komenskega, z neko grdo tekočino. Kaj tacega na javni ljudski šoli?! Kaj se naj slovenska mladina uči iz tega?! To je tako nezasišana surovost, da se mora gnusiti vsakemu poštemu človeku. — Kaj pa se naj učimo iz tega? Slovenski krajni šolski svet, proč z nemškim nadpisom, ne klanjajmo se Nemčurjem, ki niti toliko omike nimajo, kakor mi priprosti slovenski kmetje. Proč z nemškimi reki, raje nam pobelimo zid prav po domače, a nemškega napisa nam toliko časa ni treba, da vidimo na nemški deški šoli kje izreke Slomškove zapisane v naši slovensčini. Pustimo Nemcem nemške nauke, mi pa se držimo slovenskih nauk slovenskih mož. Saj jih imamo dovolj.

Tukaj imate torej pošteni Slovenci ptujske okolice štiri jasne dokaze, kako Vas ljubijo in kako so dobri mestni Nemci, katere tako pohvalno opeva pesnik Muršič. Kaj ga pač napeljuje k temu početju? Kaj mu je vzbudilo pesniško žilo z novo močjo? Volilci ptujskega okraja pozor! Nekaj Vam hočem povedati na uho. A brez šale! Nekateri mestni vrabci ovadili so mi, da se je proti naši zadnji zmagonosni volitvi vložil ugovor. Nasprotniki se morda celo nadejajo, da se volitev razveljavi in treba bo nove volitve. Ker se gre le za nekoliko glasov 3—5, upajo tedaj prodreti naši nasprotniki. Zato pa že zdaj gladijo pot svojim pristašem na pesniški način. — Ne vem, ali so govorili vrabci resnico, ali jih morda nisem prav umel. Pa naj že bo kakorkoli, rojaki moji! Skažite se pošteme Slovence, vredne svojega imena. Ako volimo še enkrat, stopimo pogumno, složno in zavedno na volišče. Nijeden naj ne ostane doma, nijeden naj se ne izneveri svojemu rodu! — Ako pa se nam naš okr. zastop potrdi, delujmo zvesto vsi krog in krog mesta za naše svete narodne pravice! Kupujmo pri slovenskih trgovcih, podpirajmo slovenske obrtnike, ako jih pa v mestu ni, idimo v mestno okolico!

Iz Sevnice. Zadnji ponedeljek 11. sept. imel je Sevnški okraj vsled odredbe deželnega odbora razstavo goveje živine. Na razstavo so pripeljali 20 bikov, 50 telic in 71 krav. Premije je dobilo 26 posestnikov v skupni vrednosti 1500 kron. — Po dokončanem ogledovanju živine nam je potovalni učitelj gosp. Jelovšek lepo in razumljivo govoril o živinoreji ter nam pokazal mnoge napake, radi kojih živinoreja vedno bolj peša. Z vidnim veseljem in zanimanjem smo poslušali gosp. učitelja, posebno ker nam je slučaj pokazal, da imamo pred seboj poštemega krščanskega moža. Sredi govora oglašil se je namreč v zvoniku opoludanski zvon; ko smo se pri priči vsi odkrili, prekinil je tudi govornik svoj govor in molil. To pa omenim radi tega,

ker smo žalostni gledali v svoji sredini samo enega moža, kojemu je bil slammik pretežek. In kdo je bil ta? Mož, o katerem govorimo je silno radodaren, pri njemu dobiva vsak dan cela tolpa šolskih otrok kaj za pod zob. Do sedaj smo še malo mislili, da mož dela to iz krščanskega usmiljenja, a sedaj vemo, da njegovo srce ne pozna krščanstva in da njegovo usmiljenje prihaja od tod, ker ve, da bi sicer ubogi slovenski stariši ne bili tako nespametni, da bi pošiljali svoje otroke v tako šolo, kjer se radi pomanjkanja znanja nemškega jezika v treh letih komaj toliko naučijo, kakor v slovenski 4. razredni šoli v enem letu. — Slovenski stariši! ne pozabite kako prezirajo sv. vero tisti, ki so glavni steber »šulferajnske« šole in si zapomnite: Kakoršen vrtnar, tak vrt, kakoršen vrt, take cvetlice.

Iz Kozjega. Dne 9. kimovca je bil pri nas potovalni učitelj gospod Ivan Bele. Razlagal in učil nas je o vinarstvu, kako se postopa proti plesnobi itd., naposled pa še nekaj o sadjarstvu. Samo žal, da se malo brigajo naši kmetje iz kozjanskega okraja za povzdigo umnega sadjarstva in vinarstva. Prav primerno lego ima naš okraj za ta dva pridelka, samo, ko bi se naši kmetje hoteli postaviti na noge in se poprijeti nadejnega dela, ki bi se jim v kratkem gotovo izplačal. Pa kaj, če je oča zasadil kakšno jablano ali hruško, to ima potem naslednik; on se pa ne briga za svojega naslednika in tako gre sadjarstvo rakovo pot.

Razvidelo se je to oni dan, ko nas ni bilo nič več nič manj, kakor samo 6 (beri šest) poslušalcev zbranih okrog potovalnega učitelja gosp. Beleta na vrtu Fr. Gučka. — Žalostno je to, da so naši kmetje izostali ta dan in ne prišli na poduk, ki se jim je dvakrat pri cerkvi oznanil. Lepo vreme in delo je nekateri zadržalo, a vse gotovo ne. Gosp. učitelj Bele nam je zopet obljubil, da pride meseca oktobra kako nedeljo popoldan zopet k nam predavat. Zberite se ono nedeljo, katera bode že naznanjena, v bolj obilnem številu na vrtu g. Fr. Gučka, kakor zadnjič. Ne mislite, dragi kmetje kozjanske okolice, da že vse znate in razumite in da bi vam poduk škodoval. Le koristil bode marsikateremu, ki ima doma že novozasajeni vinograd. Ljubi kmetje, na svidenje pri poduku v obilnem številu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Imenovanje.) Sodnim avskultantom sta imenovana pri okrožnem sodišču v Mariboru g. Fr. Osvatič, pri okrožnem sodišču v Celju g. Anton Mulej.

(Cirkus Enders) je v Mariboru (Bürgerstrasse.) Predstave, ki so vedno polne radovednega občinstva, so dosti lepe. Posebno ugajajo šaljivi pajaci, umetni jahači, mej temi najboljši g. Rieffenah, dalje marmorne skupine in učeni konji, katerih je čez 30. Umetnikov blizu 60. Ker ostane le še malo časa tukaj in je vstopnina primerna, se obisk priporoča.

(Zaročil) se je gsp. učitelj v Laporjah, Oton Vobič z gospodično Malčiko Dernovšek.

(Iz šole.) Gosp. Ant. Munda, učitelj na celjski okoliški šoli, je odšel na glasbeni konservatorij na Dunaj. — G. učitelj F. Poljanec pri Kapeli blizu Radgone odide na višje učiteljsko izobraževališče (pedagogij) na Dunaj. — G. Miroslav Pučelik pride kot učitelj na mariborsko okoliško šolo.

(Cerkvene zadeve.) Duhovne vaje se bodo vršile v Framu od 20—24. sept. po č. gg. misijonarjih iz Celja.

(Od mrtvih vstal.) Po Nemcih že kot mrtvec proglašeni Poljanec, koji je skupil pri zadnjih izgrelih nasproti Slovincem, že hodi zdrav po Celju. Gotovo ni izgubil premnogo »nemške« krvi. Ubogi učitelj Gostinčar, kojega so Nemci tako lopovsko napadli, da

se je moral s silo braniti, pa še vedno ni okrevaj.

(Südmarka) je imela dne 8. septembra občni zbor v Celju. Največ podružnic 69 ima na Štajarskem. Samo letos ji je prirastlo pri nas 12 novih podružnic. To je znamenje, da Nemci posebno prežijo na štajerske Slovence. Tukaj je treba odpora! Podpirajmo »Našo stražo«, ki ima pomen braniti slovensko posest.

(Bogato Celje.) Mestna uprava celjska je nakupila za Südmarkovo slavnost zadnji petek za 30 gld. frankfurtarskih zastav. Kaj rečejo k temu celjski davkoplačevalci?

(Probujen kraj.) Lep izlet obetal se nam je nekaterim Celjanom preteklo nedeljo k veselici v Šmartnem v Rožni dolini. Solnce je iz prva prijazno sijalo in upali smo se zadostno nagledati tega divno-krasnega kraja, ki se ne imenuje zastoj Rožna dolina. Pa jeli so se nabirati oblaki in še predno smo vsi v Šmartnem, vlila se je ploha in deževalo je potem neprestano. V dežju smo prišli, v dežju zopet odhajali — a v kljub temu nam ostane ta izlet v prijetnem spominu. Zadobili smo v Šmartnem zavest, da imamo za hrptom krepek, navdušen rod, ki se probuja in zaveda naloge, katera ga čaka v tem za Slované osodepolnem času. Pod umnim vodstvom in neumornim delovanjem tamošnjega duhovništva in učiteljstva se v Šmartnem priprosti narod krepko organizuje. Vrlo izvežban moški zbor nas je razveseljeval z najtežjimi skladbami, da smo se le divili, pa tudi diletantje so pokazali svojo zmogljivost. Od veleč. g. župnika izvedeli smo pa, da je tamošnji zavedni občinski zastop v svoji seji sklenil odposlati protest proti divljanju celjskih Nemcev in prošnji za podpravljenje celjske policije. Živelci vrli Št. Martinčani! — Upamo, da se nam kmalu zopet ponudi priložnost, poleteti še v večjem številu v divno Rožno dolino med probujene Šmartinčane. Na svidenje!

(Nemški uradniki v Celju.) C. kr. nemški uradniki v Celju so se udeleževali Südmarkine ljudske veselice v mestnem parku, kjer so se dogajali tudi pangermanski, protiaustrijski prizori. Velenemška pesen »Wacht am Rhein« se je večkrat igrala in popevala in občinstvo se je odkrivalo. Tudi navzoči uradniki so se odkrivali ter pozdravljali pesen s »Heil«-klici. To so Vam uradniki! Slovensko ljudstvo bo moralo prosvedovati na vseh shodih proti takim uradnikom ter zahtevati domoljubne, avstrijsko misleče uradnike.

(Okrožno sodišče v Celju) je pričelo preiskavo radi hudodelstva javnega nasilstva proti namestniku deželnega glavarja dr. Sernecu in dež. poslancu dr. Dečku. Radovedni smo, ali bo pričelo slavno sodišče preiskavo tudi proti uradnikom, ki so se udeležili zadnjih vsenemških prizorov v mestnem parku v Celju?

(Pošten avstr. uradnik.) Ko so nemški Celjani v svoji vsenemški navdušenosti hoteli pregovoriti tudi hišnega posestnika S., ki pa je upokojen c. kr. uradnik, da naj povodom slavnosti »Südmarke« razobesi frankfurtarico, in so mu celo jeli žugati, je konečno te skušnjavce odpravil z besedami: »Jaz kot c. kr. uradnik, ki dobivam plačo od naše države, nikakor ne pustim svoje hiše zlorabljati v protiaustrijske namene«. Vsa čast mu!

(Duhovniške spremembe.) Prestavljena sta č. g. Anton Srabočan iz Laporja v Ljutomer, Jožef Weixl iz Ljutomera kot beneficijant v Ptuj. Č. g. novomašnik Fr. Bratusek pride kot kapelan v Laporje.

(Zapeljani Slovenci.) »Na planinci je lušno biti«, »Men' se dekle smil'« — in — »Wacht am Rhein« popevali so v neki celjski krčmi — »Nemci«, ki so prišli od Südmark-festa. »Wacht am Rhein« še ni šla povsem gladko, umevno, ker so se je popoldne pri veselici naučili. Vaje bode še pač treba, in celjski Nemci bodo za par — učenih papig bogatejši.

(**Za podržavljenje celjske policije**) je prosila pri ministerstvu občina Bezovica. — Tudi občinski odbor pri Sv. Petru v Sav. dolini je v svoji prvi seji jednoglasno sklenil, da se takoj odposlje prošnja za podržavljenje mestne policije v Celji. Naj bi vse slovenske občine posnemale svojo najmlajšo sestro! Enako prošnjo tudi v kratkem vložijo občina Gotovlje.

(**Rojaki**), ki prihajate v Celje, spominjate se, da se vseh izgrediv in napadov proti Slovincem udeležujejo tudi nemški celjski trgovci in krémarji. Svoji k svojim, Slovenci k Slovincem!

(**Slovenske katehete**) bo gotovo zanimala knjiga «Katekizem za katoliške šole v združenih državah ameriških», ki je ravno kar izšla v tiskarni sv. Mohorja v Celovcu. Spisal jo je č. g. F. S. Šusteršič, pregledal in odobril slovenski ameriški škof v St. Chloundu, mil. g. Jakob Trobec.

(**Drž. posl. vitez Berks.**) Dne 17. t. m. ob 4 uri popoldne bode na shodu kat. pol. društva v Kozjem tudi državni poslanec vit. Berks poročal o svojem delovanju v državnem zboru.

(**Slovenci kozjanskega okraja**), ki vam bje srce za narod slovenski in sveti materni jezik, pridite obilnem številu prihodnje nedelje dne 17. t. m. v Kozje. (Po pomoti se je poročalo v zadnji številki «Gosp.» 10. sept., a se ni vršilo nič.) No, kaj pa bode zanimivega tamkaj? Shod bode «Katoliško političnega društva» za celi kozjanski okraj, pri katerem bodo govorili gg.: Tomažič, Hohnjec in Grobeljšek; na svidenje v obilnem številu prihodnje nedelje ob 4 uri popoldan v prostorih Fr. Gučeka. Pokažimo, da se bje v naših srcih sveta ljubezen do domovine in materne besede in kdor se ni ud tega prekoristnega društva, naj se da upisati.

(**Zavezi slovenskih učiteljskih društev**) je delalo goriško glavarstvo zaradi občnega zborovanja veliko zgago. Prepovedalo ji je zborovanje, banket in koncert, a na poziv je tržaško namestništvo dovolilo vsaj zborovanje. Sklenilo se je med drugim, da ostane list «Popotnik» v Mariboru. Častnim članom «Zaveze» sta se imenovala ljubljanski župan I. Hribar in dr. Tavčar. Dvomimo, da bodo s tem imenovanjem vsi učitelji zadovoljni, posebno o dr. Tavčarju bo marsikateri vprašal, kaj je neki že storil koristnega za slovensko učitelstvo in šolstvo.

(**Iz Planine**.) Na Malo gospojnico blagovolili so preč. gsp. kanonik in dekan kozjanski Janez Bosina v cerkvi svete Marjete slovesno blagosloviti novi in krasni tabernakelj, katero delo je napravil umetni naš podobar Ivan Cesar. Prekrasno delo zopet mojstra hvali, povzdiguje in ga gorko priporoča vsem vlč. gg. cerkvenim predstojnikom. Ni nam treba več v prihodnje iskati umetnikov drugod!

(**Pri Sv. Barbari v Halozah**) se je ustanovilo dne 5. septembra bralno društvo «Naprej.» Več prihodnjič!

(**V Kopivniku**) pri Framu se je ustanovila dne 3. sept. kmetijska zadruga. Dopolnjeni dopis priobčimo v bodoči številki.

(**Presvitli cesar**) pride dne 16. t. m. na Koroško k manevrom ter ostane ondi do 20. septembra.

(**Na Rečici v Savinjski dolini**) se združuje življenje veselo razvija v kljub vsem zabavljanjem nekaterih starokopitnežev. Ta mesec je začela poslovati na Rečici ljudska posojilnica po Raifeisenovem sestavu. Shod konsumnega društva dne 3. septembra se je obnesel izborni.

(**Jesenska pomlad**.) V lepi kozjanski dolini so jela jablana cvetiti, kakor spomladi. Pomlad v jeseni, jesen v pomladi.

(**V Petrovčah**) bode imelo društvo «Gospodar» svoj osnovalni zbor dne 1. okt. t. l. Pri temu zborovanju bodeta govorila g. dr. Karlovšek o potrebi bralnih in gospodarskih društev in g. Ivan Kač o kmetijski organizaciji. Natančneje vspored pride!

(**Pozor!**) Začela se je prodajati in širiti 56 strani obsegajoča knjižica: «Sree človeče hiša božja ali pa delavnica satana. Raztolmačeno v 10 podobah. Namenjeno budenju in širjenju krščanskega mišljenja. V Gradcu. Založil Teodor Keil, knjigotržnica 1897.» — Knjiga je prepovedana in se je poslužujejo cerkveni sovražniki v namen, da bi spravili katoliško cerkev ob dobro ime med ljudstvom.

(**Krščansko misleče dijaštvo**) imelo je včeraj v Ljubljani sestanek, na katerem se je razpravljalo zgolj o znanstvenih rečeh. Vsakega rodoljuba mora veseliti, ako vidi dijače pri resnem delu.

(**Strela**) je vdarila preteklo soboto v gospodarsko poslopje Janeza Elbla, občinskega predstojnika pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ter užgala. Ogenj je vničil ostrešje in ogromno množino sena. Treščilo je v prednjo stran, toda v tistem trenutku je pričelo goreti vse poslopje. Da ni zidano in obokano, pogorelo bi bilo do tal. Modri gospodar je bil zavarovan za 1000 gld. pri «Slaviji.»

(**Poroka**.) Poročila sta se g. A. Gabršček, lastnik «Goriške tiskarne» v Gorici in gđ. Ivanka Jarnik v Ptuj dne 9. t. m. v slov. cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptuj. Častitamo!

(**Na zaupnem shodu**.) ki so ga sklicali gg. dr. Matek, Kržišnik in Gomilšek za danes, se razpravlja: o Reiffeisen-ovih posojilnicah, o kmetijskih zadrugah in njih zvezi, o konsumnih društvih, o organizaciji obrtnikov in rokodelcev, o organizaciji delavskega stanu, o ženski organizaciji in o patronažah, o društvu družinskih poslov, o časništvu za delavsko organizacijo, o ustanovitvi socialno-političnega društva za celi Štajar. Po vsakem poročilu sledi razgovor.

(**Gosp. Ivan Kač**) vabi k osnovalnemu in ob enem I. občnemu zborovanju «Zaveze kmetijskih in gospodarskih zadrug za Spodnje-Štajarsko» dne 21. septembra t. l. v gostilni g. Franc Robleka v Žalci. Začetek ob 9. uri popoldne. Vspored: pozdrav in govor o namenu in potrebi «Zaveze»; odobrenje zavzetih pravil; pristop udov; volitev načelnistva; volitev nadzornistva; sestava poslovnega reda; pogovor o napravi skladišč, učnih zavodov, o nabavi kredita, o zavarovalnicah; predlogi in nasveti. Vdeležba naj se poprej naznaniti blagovolji!

(**Požar na Rečici**.) Dne 3. septembra popoldne je zgorelo gospodarsko poslopje pri Gnaderju. Gasilec se je posrečilo rešiti živino in omejiti ogenj.

(**V Novem mestu**) je umrl štajarski sojak, gimnazijski profesor g. Janko Polanec. Lahka mu zemlja!

(**Mala Nedelja**.) Pri nas bo se zopet morala povečati šola. Da bi se le v šoli naši otroci učili več koristnega za kmetstvo življenje, ne pa toliko nepotrebne nemščine, kakor je je v zadnjem času g. nadučitelj začel na ljubo nadzorniku vtepati v mlade glave. Naši otroci naj ne bodo Nemci, ampak pridni gospodarji in skrbne gospodinje. — Od vseh krajev se bere, da se zanimajo za kmečke zadruge, toda pri nas nima nikdo smisla za nje, čeravno so nam potrebne. Nas je priroda z vsem priskrbela, kar more kmet prdati, namreč z ržnjo, vinom, sadjem, živino itd. tudi perutnino in čebelarstvo nekateri gojijo. Može, kateri imate voljo in razum, na delo! Če imajo drugi korist od zadrug, zakaj bi to mi prezirali!

(**Pozor starišem!**) Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliska šola v Ljubljani dovršila je s pretečenim šolskim letom 1898/99 svoje prvo triletnje. Polagoma, toda dosledno razvija se ta za probujo našega naroda velepomembni učni zavod in smo s sedanji, povsem izvrstnimi učnimi uspehi lahko zadovoljni. Odlično učiteljsko osebje in svoje važne naloge si svesto šolsko vodstvo sta nam pa tudi porok za to, da bode ta šola dosegla tako stopnjo, da se bode lahko merila s prvimi enakimi zavodi naše monarhije. Mestna višja dekliska šola ima sicer v prvi vrsti namen podajati gojenkam splošno

izobražbo za življenje; ker se pa na zavodu poleg obligatnih učnih predmetov podučuje tudi laščina, francoščina, risanje, gospodinjstvo, petje, telovadba, zdravoslovje, stenografija in se bode v prihodnjem šolskem letu poučevalo tudi trgovsko knjigovodstvo in hrvatski jezik, dana je s tem absolventinjam zavoda prilika, da si osigurajo lastno eksistenco kot vzgojiteljice, knjigovodke, korespondentke itd. Ker je šola popolnoma na narodni podlagi osnovana, priskrbljeno je tudi za to, da se gojenkam vcepi narodna zavest, kar je eminentnega pomena za razvoj narodnega rodbinskega in družabniškega življenja. Vkljub temu, da ima zavod vsled svoje zdrave podlage vse pogoje trdne eksistence, je žalibog zanimanje zanj še vedno premlačno. Opaža se namreč še vedno, da celo boljši narodni krogi pošiljajo svoje hčerke v tuja, naravnost pomemčevalna učilišča in vzgajališča. Naj bi se ti ljudje vendar že enkrat zdramili in spametovali ter storili to, kar jim velela narodna zavest in dolžnost. Vsak zaveden Slovenec naj pošlje svoje hčerke v mestno višjo deklisko šolo ljubljansko!

(**V Rusiji**) so pričeli posebno pozornost obračati na dobro odgojo kmečkih deklet. V mnogih krajih so ustanovili šole za ženska dela in gospodinjstvo. Najbolj se je odlikoval v tem biskup Hilarijon. Car mu je za to pisal priznalno pismo.

(**V Belemgradu**), glavnem mestu Srbije, se je začela obravnava naglega soda proti Knezeviču, ki je vstrelil na razkralja Milana, in njegovim zaveznikom. Obravnava jasno kaže, da je bil Knezevič najet in da je le slepo streljal, kajti Knezevič vsak dan drugače izpoveduje, a drugi obtoženci, sami pošteti može, odločno trde, da z Knezevičem niso imeli ničesar opraviti, mnogi ga niti niso poznali, o kaki zaroti proti Milanu pa sploh ni nobenega govora. Toda Milan hoče svoje sovražnike ugonobiti in tu mu mora pomagati vsako še tako slabo sredstvo. Uboga Srbija!

Društvene zadeve.

(**Za družbo duhovnikov**) so meseca maja, junija, julija in avgusta vplačali č. gg.: Kolarič Jožef 10 gld., Šibal Anton 2 gld., Gartner Fr. 2 gld., Meznarič Anton 11 gld., Kapus A. 10 gld., Šanda Jan. 12 gld., Heber Fr. 4 gld., Čiuh Ferdo 2 gld., Višnar Fran 12 gld., Kolarič Ant. 3 gld., Kranjc Martin 1 gld., Bratkovič Fran 2 gld.

(**Za Našo stražo**) je vposlal preč. g. kanonik J. Meško pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. 10 kron, za šolo na Muti 8 kron.

(**Za dijaško kuhinjo**) v Mariboru je darovala posojilnica slovenjegraška 25 gld., č. gg. duhovniki ob pogrebu vlč. g. Bratša namesto vena 11 gld. Rodoljubi, darujte sedaj ob začetku šolskega leta za dijaško kuhinjo, bodisi v denarji, bodisi v pridelkih.

(**Slovensko društvo**) s sedežem v Mariboru ima v nedeljo 24. t. m. občen zbor. Glavne točke bodo tudi volitev novega predsednika in odbora, razgovor o političnem položaju in programu štajarskih Slovencev z ozirom na najnovejšo dogodke.

(**Celjsko delavsko podporno društvo**) priredi prihodnjo nedeljo 17. t. m. izlet na Teharje k g. J. Cajhnu, kjer se snide s štorškimi delavci. Tam bode o pol štirih shod. Govoril bo g. J. Rebek: «o novem davku na sladkor,» g. J. M. Kržišnik: «Kaj treba doseči, da bo delavec res živel, kakor pristoji človeku.» Obilne udeležbe želi odbor.

(**Vabilo**.) Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj priredi svoj občni zbor, ker se taisti zaradi neugodnega vremena dne 10. t. m. ni mogel vršiti, dne 17. septembra v gostilni Gregoreca in sicer s taistim vsporedom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Listnica uredništva. Nekateri daljše dopise smo morali odložiti, ker je bil prostor za dopise že popolnoma zastavljen, ko so nam došli. Tako so izostali dopisi iz Celja, od Sv. Barbare, Kopivnika, Polskave itd. Prosimo potrpljenja.